

Патрик Сандрен
представя
ОТВОРЕН КЛАС № 12

КИНОТО

Кратки изразни форми и късо- метражни филми

**СЪБОТА 1 НОЕМВРИ И
НЕДЕЛЯ 2 НОЕМВРИ 2008 г**

**НАТФИЗ –
Драматичен театър**

ул. „Раковски„ № 108а – София 1000

Вход свободен

Откъси от филми с
български субтитри
и превод на български език

концепция и осъществяване от Патрик Сандрен

ОТВОРЕН КЛАС

СВЕТЪТ, ВИДЯН ОТ КИНОТО

Почетен гост:

- **МАРТИЧКА БОЖИЛОВА**
Продуцент - АГИТПРОП, официален
представител на Европейската
документална мрежа в България

Модератор :

- **ШАРЛ ТЕСОН**
Доцент в Сорбоната, критик, писател

Гости :

- **НИКОЛ БРЕНЕЗ**
Доцент в Университет Париж I,
писателка, отговорничка за програмата
на прожекциите на авангардни
филми във Френската филмотека
- **ЖАК КЕРМАБОН**
Главен редактор на списание „Бреф„
- **ТИЕРИ КНОФ**
Режисьор, продуцент

Партньори

Увод

НЕОТЛОЖНОСТ, НАПРЕГНАТОСТ, СКОРОСТ, РИСК, ИЗОБРЕТАТЕЛНОСТ, това са някои от свойствата, които биха могли да определят късометражните филми и кратките изразни форми. Те далеч не представляват предверието на киното, а спадат към особените изразни форми, които олицетворяват абсолютната свобода или са освободени от ограниченията на пълнометражния филм, що се отнася до естетиката, производството, но също така и до разпространението и показването им. Изданията на нашия **ОТВОРЕН КЛАС** имат за цел да изследват киното в различните му форми, да сравнят почерка и стиловете, да съпоставят творбите, да разкрият нови перспективи. Късометражният филм е това поле за опити, което може да се показва като творба на пластичното изкуство поради малката си продължителност. Днес филмовата материя посредством разнообразните носители намира отражение в подхода на кинотворците, видеотворците, на творците изобщо. Съчетаването в рамките на това издание на **ОТВОРЕН КЛАС** на къси филми, наречени късометражни филми и на филми с кратка изразна форма ще бъде повод за една възможно най-обширна панорама, така че да

се запознаем с различните практики и голямото изразно богатство при този тип филмова работа, която сама по себе си е един истински жанр. Нашите гости ще говорят също за разпространение на тези филми и за местата, където ги показват, за проявите и фестивалите, които позволяват да се запознаем с тях, за списанията и важните носители на информацията, свързана с тези нови художествени практики.

ПАТРИК САНДРЕН
Продуцент,
директор на **ОТВОРЕН КЛАС**

ПАТРИК САНДРЕН

Биографични данни

Многодисциплинарното му художествено образование, неударжимата склонност към пътешествия, големият му интерес му към културното и художествено разнообразие са факторите предопределили призванието му и дейностите, които развива. Човек на пластичните изкуства, фотограф, а след това и режисьор („**Новини от Сантяго**“, **52 мин.**, заснет в **Чили** за АРТЕ), той започва сътрудничество като продуцент с различни творци и се застъпва за оригиналните им идеи, стила и убежденията им. Бил е член на различни комисии към Националния филмов център в Париж с предмет на дейност като предварително финансиране на филми, подпомагане на популяризирането и разпространението на филми (кино), фонд ЕКО (помощ за киното в източноевропейските страни), Вила Медичи (стипендия за обучение в областта на киното).

Като делегиран продуцент (Арион Продюкцион [Arion Production] и Ле филм дю Сиклон [Les Films du Cyclone]) е участвал в повече от 25 продукции и копродукции, сред които са : **Ориана** на Фина Торес (**Венецуела**), **Свещена земя** на Емилио Пакул (**Франция**), **Долар мамбо** на Пол Лъодук (**Мексико**), **Корабокрушенци** на Мигел Литин (**Чили**), **Лунните планини** на Пауло Роха (**Португалия**), **Тя** на Валерия Сармиенто (**Чили**), **Урга** на Никита Михалков (**Русия**), **Даниел Кордие – погледът на един любител** на Ален Флешер (**Франция**), **Изуменият крал** на Иманол Урибе (**Испания**), **Удаабе, овчарите на слънцето** на Вернер Херцог (**Германия**), **Мъжете от пристанището** на

Ален Танер (**Швейцария**), **Кантус, последното пътуване на една гуажира** на Франсиско Норден (**Колумбия**), **Южният склон на свободата** на Махмуд Хюсейн (**Египет**). Повечето от техните филми са преминали селекция и са награждавани на най-големите фестивали: Кан, Венеция, Берлин, Ню Йорк, Торонто, на Международния фестивал за аудио-визуални програми FIPA и на Фестивала на реалното кино що се отнася до документалните филми.

Бил е копродуцент съвместно с български продуцентски къщи (Пост-скриптум 2, Гала филмс, Бъръ Филмс, Асен Владимиров) на следните филми: **Нещо във въздуха** на Петър Попзлатев, **Приятелите на Емилия** на Людмил Тодоров, **Суламит** на Христо Христов, **Търкалящи се камъни** на Иван Черкелов, **За мечките и хората** на Елдора Трайкова. Едни от последните филми, в които е участвал като продуцент са **Лунното езеро** на Иван Станев, продуциран от Донка Ангелова и документалният филм на Стефан Иванов **Пътят пред нас**, който е в процес на производство.

През 1995г. създава „Софилм“ – една от първите независими продуцентски къщи в България, благодарение на която към днешна дата е привлякъл повече от 30 продукции, сред които: Гомон, UGC за филма **Изток-Запад** с номинация за Оскар, Юропа Корп и Туенти Сенчъри Фокс за **Хитман**, Юмбер Балсан за **Голямото пътешествие**, Дени Фред / Архипелаг 33 за **Дом** с Изабел Юпер, както и голям брой филми за френско-немския културен канал **АРТЕ**.

ШАРЛ ТЕСОН

– ВОДЕЩ И УЧАСТНИК

Киното е родено късо (първите ленти на операторите Люмиер, филмите на Мелиес), но не е останало такова. Благодарение на многобройните таланти в смешното кино (Чаплин, Кийтън) знаем, че късият филм, събран на една или две ролки, дълго време е бил обикновена действителност, която е допринесла за богатството на американското кино, макар че огромната продукция не се ограничила само в тази област (пример за това са филмите на Алън Дуан). Защо пълнометражният филм се превърна в правило? Може би донякъде заради изграждането на сгради за кинозалоните, като тази нова архитектура, която възпроизвежда театъра и местата за провеждане на спектакли, естествено налага ново времетраене на филмите. И ако говорещото кино ускори тази коренна промяна, то кратката изразна форма си остана в сърцевината на киното, макар и да бе избутана встрани от киноиндустрията, като въпреки всичко тя разкрива на филмовото изкуство възможности, които без нея са немислими. Водещата нишка в това издание на

ОТВОРЕН КЛАС, посветено на късометражния филм, може да се обобщи по следния начин: как и защо фактът, че се разполага с по-малко време (времметраенето на един филм) позволява на киното да обходи нови пространства? Разказваческо пространство, изразено по друг начин, както и визуално пространство, което се изгражда и разгражда под влиянието на новото времетраене. Без да забравяме, че времето задава тона, по-бърз, по-остър, по-радикален, а не обратното, това е късометражният филм с всичко „по-малко“, което го съпътства (по-малко време, по-малко пари, по-малко разпространителско пространство). По какъв начин кратката изразна форма се превръща в киното в съсредоточието на преоткритата свобода? Благодарение на настоящето издание на **ОТВОРЕН КЛАС**, ще се постараяме не само да поговорим за това, но и да го видим.

Шарл Тесон

ШАРЛ ТЕСОН

Биографични данни

Кинокритик и преподавател, доцент по история и естетика на киното в Университет Париж III (**Новата Сорбона**), Шарл Тесон е бил главен редактор на **„Кайе дьо Синема“** (1998-2003г.).

Изнася многобройни лекции (Колеж по история на изкуството, Френска филмотека ...) и участва в множество международни семинари (Ню Йорк, Токио, Корея...).

През 80-те години Шарл Тесон е допринесъл за запознаването с азиатското кино във Франция.

Автор е на множество трудове за киното: **Сатяджит Рей**, издателство „Кайе дьо Синема“ (1992г.), **Луис Бунюел**, поредица „Автори“, издателство „Кайе дьо Синема“ (1995г.), **Ел (Луис Бунюел)**, поредица „Синопис“, издателство „Натан“ (1996г.), **Фотогеничност на Серията Б**, издателство „Кайе дьо Синема“ (1997г.), **Театър и кино**, издателство „Кайе дьо Синема“ (2006г.).

Под негово ръководство е осъществен подбор на DVD, издадени от „МК2“. Той е също така **продуцент** на филмите **В служба на изкуството на Филип Гарел** и **Онази нощ** на Жан-Пиер Лимузен, а в продължение на пет години е бил и разпространител (**Диета без хляб** на Раул Руиз, **Мой скъп човек** на Ан-Мари Миевил, Виена, **Напомнителна бележка** на Аксел Корти...).

ПОЧЕТЕН ГОСТ

МАРТИЧКА БОЖИЛОВА

Биографични данни

От 1999 г. Мартичка Божилова е продуцент на **АГИТПРОП** – българска продуцентска компания, специализирана в производството на документални филми, която осъществява множество проекти в копродукция с чуждестранни телевизии : Arte, RAI, CBC Channel 4, Sundance Channel... Мартичка Божилова е продуцент на отличените с международни награди филми **«Георги и пеперудите»**, **«Проблемът с комарите и други истории»** и **«Коридор No.8»**. Тя е също така е един от продуцентите на първия български филм **Омнибус 15**, който включва 15 късометражни филма, осъществени от 15 български режисьора и посветени на последните 15 години на преход в България.

Носител е на наградата **„International Trailblazer“** на Международния пазар за документално кино MIPDOC в Кан, която отличава най-добрите създатели на документални филми. Тя е и официален представител на Европейската документална мрежа (EDN) в България.

КРАТКИТЕ ИЗРАЗНИ ФОРМИ В КИНОТО

Киното запаметява външния облик на нещата, придава форма на явленията и ни предпазва от мимолетното. Голям символичен щит насочен срещу заличаването и смъртта, то непрекъснато предоставя нови възможности да се изживее времето, продължителността, както и преосмисля диалектичната връзка между продължение и прекъсване, между поява, оставане и завръщане. И ако аудио-визуалната индустрия (кино, телевизия) налага строго определено времетраене на творбите, то е за да може по-добре да превърне в ритуал миговете ни на достъп до възображението, да предопредели изживяването на удоволствието, да регулира хода на психиката и на поведението ни. Възможността да наблюдаваш изпълването и историята на кратките форми в киното веднага освобождава пространство за времетраенето, формите, естетическите и практически предложения и ни напомня до каква степен киното е съумяло да експериментира със скоростите, с конкретното и емоционално времетраене, с разказваческата, описателна и поетична логика. Историята на киното ни подари осемте часа времетраене на Империя, заснет в кадър-епизод, но също така и мигновените филми на Холис Фрамптън с продължителност една двадесет и четвърта част от секундата, както и филми без времетраене, тъй като някои филми не

съществуват и са описани като такива, дори филми с „анти-продължителност“ от „минус една секунда“, истински дупки във времето. Полето на късите кинематографски форми е свързано с това на кратките музикални и литературни форми, което води до взаимно насищащи се кръстоски. Същевременно киното - тъй като е младо изкуство, плод на модерната индустриална епоха, появило се едновременно като професионално и любителско явление, а също така масово изкуство и научно средство преди да привлече елитите - налага други ориентири. Определяли са го като нещо хибридно, неизчистено от примеси. Умножаването на средствата за производство и разпространение увеличиха възможностите и това твърдение важи с още по-голяма сила за кратките форми. Териториите, които последните ни приканват да изследваме позволяват да тръгнем в несметен брой посоки, повечето от които не са обозначени. Това би могло да бъде слабост - работата на неизследван терен предполага страдание и усещане за несправедливост – ние предпочитаме да го разглеждаме като силно преимущество, като постоянно подновяваща се приятна възможност да се правят открития и импровизирани пътешествия, които са и желание да се споделя.

**Никол Бренез,
Жак Кермабон**

НИКОЛ БРЕНЕЗ

Биографични
данни

Никол Бренез преподава кинознание в **Университет Париж1 / Пантеон-Сорбона** (доцент). Възпитаничка е на „Екол Нормал Сюзериор“ и е издала „Сенки“ от Джон Касавитис (Натан, 1995г.), За фигурата изобщо и за тялото в частност. Фигуративната изобретателност в киното (Дьо Бук Университет, 1998г.), Абел Ферара (Илинойс Юнивърсити Прес, 2007г.), Въпросът за лумпенпролетариата в авангардното кино (Сегие, 2007г.), Авангардни кинематографии (Кайе дьо синема, 2007г.), Абел Ферара. Злото, но без цвета (Кайе дьо Синема).

Ръководила е или е участвала в ръководството на няколко издания: **Поетика на цветовете**. **История на експерименталното кино** (Голяма зала на Лувъра, 1998г.), **Млада, здрава и чиста**. **История на авангардното и експерименталното кино във Франция** (Френска филмотека/Мадзота, 2001г.), **Новият живот/ново Виждане** (Лео Шеер, 2004г.), **Кино/Политика Поредица 1** (Лабор, 2005г.), Жан-Люк Годар: Документи (Център Жорж Помпиду, 2006г.), **Жан Епщайн: Добър ден, Кино и други статии за киното** (Виена, ФилмузеумЗюнемаПубликационен, 2008г.).

Тя редовно пише за следните списания и сайтове: **Трафик, Кайе дьо синема, Руж**.

От 1996г. съставя програмата за прожекциите на авангардни филми във Френската филмотека. Организира е многобройни ретроспективи, сред които „Млада, здрава и чиста. История на авангардното кино във Франция“ през 2000г. за Френската филмотека, както и цикли от филми в Буенос Айрес, Рио де Жанейро, Ню Йорк, Токио, Виена, Лондон, Мадрид...

ЖАК КЕРМАБОН

Биографични
данни

Почитател на киното, критик, автор, преподавател, Жак Кермабон е главен редактор на списание **Бреф**, което се издава от Агенцията за късометражни филми от 1995г. насам. Кореспондент на списанието за кино „24 кадъра“ (Квебек), преподавател в **Университет Париж 3 – Новата Сорбона**, съставител на програмата на „Аудио-визуални архиви на Монако“, както и на прожекциите на късометражни филми в няколко киносалона.

Издал е: **Ваканцията на г-н Юло**, **Поредица пълнометражни филми**, Йелоу Нау, 1988г., а под негово ръководство са публикувани: **СинемАксион № 47**, **Теориите в съвременното кино**, Сер-Корле, 1988г.; **Кино и телевизия: Петдесет години размисъл във Франция** (съвместно с Кумар Шахани), **Ориент Лонгман, Ню Делхи**, 1991г.; **Пате, първата киноимперия**, Център Жорж Помпиду, 1994г.; **Пътят на киното в Ил-дьо-Франс**, Текстюел, 1995г.; **Енциклопедия на френския късометражен филм** (съвместно с Жаки Еврар), **Йелоу Нау**, Коте кур, 2003г.; **От праксиноскопа до целулоида: Половин век анимационно кино във Франция**, Френски филмови архиви към Френския филмов център, 2007г.

ТИЕРИ КНОФ

Биографични данни

Тиери Кноф е роден в Киншаса през 1957г. и веднага след като се връща в Брюксел започва, още от седемгодишна възраст, да посещава всяка сряда следобед кварталните кина на белгийската столица. Язон, Синбад, д'Артанян, феята Клошет, Лаурел и Харди, Джери Люис и много други изпълват с вълшебните си герои платното на неговото въображение. При това положение не е чудно, че след като завършва романска филология в Католическия университет в Лувен, той започва да следва режисура във Висшия национален институт за сценични изкуства [INSAS = Institut National Supérieur des Arts du spectacle]. Основател е на „**Ле продуксион дьо саблие**“ и на „**Ле филм дьо саблие**“.

Тиери Кноф е автор, продуцент и монтажист на всички филми, които създава. Всичките му филми са черно-бели, заснети с тридесет и пет милиметрова камера и са получили многобройни международни награди от Кан до Мелбърн, от Сан Франциско до Бомбай, Париж или Монреал.

Филмография:

- **Краят на октомври, началото на ноември** (12мин., 1983г.)
- **Сфинксът** (12 мин., 1986г.)

- **Кланицы** (12 мин., 1987г.)
- **Сами** (12 мин., 1989г.)
- **Антон Веберн** (26 мин., 1991г.)
- **Гбанга Тита** (7 мин., 1994г.)
- **Бака** (55 мин., 1995г.)
- **Дивото синьо** (68 мин., 2000г.)
- **Соло** (30 мин., 2004г.)
- **С голи ръце** (30 мин., 2006г.).

Той подготвя пълно издание на всичките си филми на DVD, както и аудио-диск с полифонични изпълнения и приказки Бака.

Също така е **продуцент и копродуцент** на десетина филма, сред които:

- **Песни за пясък и звезди** на Никола Клоц,
- **Мълчанието на ангелите** на Оливие Мил,
- **Хиляда и един гласа** на Махмуд бен Махмуд...

ИНТЕРВЮТА

Тиери КНОФ

Когато погледнем всичките Ви филми, сякаш откриваме в тях лична насока, както и избор на много особени сюжети. Бихте ли казали, че правите документални филми?

С течение на времето, филмите ми получиха най-различни определения, сигурно за улеснение, без значение какви са причините за това. Мисля, че определенията нямат особено значение, тъй като това не съответства на потребността на този, който пробва нещо и още по-малко на този (или тази), за който е предназначено това нещо. За мен нещата постоянно се преплитат. Важното е да направиш филм. При всеки един филм става дума за това да пробваш ново изживяване, изживяване свързано с киното и с живота. Не става дума за това да се правят филми „за нещо“, а да се опиташ в рамките на един филм да живееш по друг начин.

Вашите филми сами по себе си са произведения на изкуството?

Не знам, но да кажем, че се опитвам да правя нещо, което може да бъде само филм. Когато погледнем какви усилия са необходими, колко време се посвещава, мобилизирането на хора, търсенето на финансови средства, всички пречки, били те климатични, психологически или други, с една дума, всички тези усилия показват, че е налице нещо като необ-

ходимост филмът да се направи, иначе човек едва ли би вложил толкова от себе си, би намерил по-лесни начини.

Но Вие като истински художник избирате палитрата си, която включва основно черни и бели цветове.

Говорим за черно и бяло, но има черни цветове, бели цветове, както и цяла една безкрайна гама от сиви разцветки между тях. Така че защо да търсим другаде, щом като вече разполагаме с толкова възможности, с толкова разновидности? Изборът е естествено като този на музиканта, който си избира инструмента. Да намериш звука, собствения си звук, това вече е предмет на цял един живот.

Cinergie - Webzine n°112 (12/01/2007)
www.cinergie.be

Експерименталното КИНО

Думи на
Никол Бренез

Първо не съществуват граници (между експерименталното и това, което не е), само бариери – изкуствени, наложени от търговията или от идеологията -, но бих казала, че има един принцип. Абсолютният принцип - установяващ връзката между всички измерения на едно експериментално кино, което впрочем е много разнообразно и понякога захранва индустриалното кино (известни примери са Хичкок и 2001) - се състои в това, че експерименталният филм разглежда киното не от гледна точка на неговото предназначение, а от гледна точка на заряда му. Да вземем най-материалното и явно измерение на киното: техническите средства; киното по никакъв начин не е съдбовно зависимо от индустриалната си организация: филмова лента, камера, прожектор, екран, зала, зрител. Всеки един елемент от този механизъм може да бъде или премахнат, или преместен, или преработен, или заместен, или пренареден независимо по какъв начин.

Експериментално кино / политически ангажирано кино

Политически ангажираното кино, което преосмисля връзката на киното с реалността и историята, е важна част от експерименталното кино и е дори честта на киното. (...) Политически ангажираното кино изменя предназначението на киното, неговото обществено, историческо предназначение. Дали ще е по един утопичен начин, като филмите на Пиер Клементи, или по политически ангажиран начин, то изобретява нова форма на вписване не само на реалността, но и в реалността. Можем да споменем хиляди примери, от кинолистовките до филмите на Крис Маркър, но също така и големите социални документални филми, които са поели безразсъдни рискове спрямо това, което се е считало за допустимо или недопустимо в политическия и социален изказ на епохата, в която са правени.

Откъси от разговора със Стефан Буке – Извънреден брой на „Кайе дьо синема“ 2000г.

Гледам на себе си не като на критик, а като на анализатор. Да разглобяваш, не е съвсем това, за мен анализът не се състои в разделяне на съставни части, така както човек би разглобил една машина, за да види вътре как тя работи. Един филм няма външна и вътрешна част, за мен анализът не е ръзглобяване, а по-скоро разгръщане. (...) Малко като филма ви, който преминава в концерт или обед. Хубавият анализ е този, който органически се развива въз основа на филма и който го доразвива самия него, но не за да добави нещо, което прилича на излишък, а за да настрои образите към възможностите на мисленето ни. Става

дума за нещо живо, за това да намерим вдъхновение, да се вслушаме в това, което един филм предлага и да го изразим на друг език, все едно слушаме с любов някой донякъде чужд човек. (...) За всеки филм, за всеки въпрос, свързан с киното бих искал да измисля нови техники на анализ, то е като с хората, всеки събеседник изисква по-особено внимание.

Откъс от разговора с Никола Буун – публикуван в Изданието на Националния център за фотография, юли-август 2002г.

Какво представлява късометражният филм ?

Думи на
Жак Кермабон

Не можем да кажем, че е жанр, тъй като всеки опит за определянето му като такъв е неуспешен. Става дума за един къс и въздействащ филм. Представлява едно много широко пространство за творчество, разнообразие, амбиции от това, което предлага пълнометражният филм. (...) Често ми казват, че съпоставянето на късометражните и пълнометражните филми напомня донякъде за разказа, сравнен с романа. Защо не? Но това не е много точно, ако говорим за наситеност; в този смисъл, дори един пълнометражен филм може да бъде нищо повече от един разказ.

Можем да продължим с идеята за визитката или предверието на пълнометражния филм ... Не мислите ли все пак, че днес късометражният филм може да съществува като такъв, понеже има режисьори, които правят пълнометражни филми и които се връщат към късометражния, докато други му остават верни? Съгласен съм с Вас. Проблемът е тази мисъл, която понякога се загнездва в главата на режисьорите: те стигат дотам, че правят филми, за да докажат на какво са способни с цел да се покажат на киноиндустрията. В печата се разискват също въпросите за потенциала. Често срещан въпрос: „Сред това, което видяхте, кои са големите режисьори на утрешния ден?“ Това малко ме дразни; трябва да гледаме какво се случва, а не да изпреварваме събитията.

Хората може би си казват, че режисьорите търсят възможност за овладяване на занаята, че идеите им кипят и че пробват даден формат преди да се захванат с нещо друго. Да, вероятно става дума за това. Но също така можем прекрасно да си представим, че това нещо се приема за това, което наистина е. Това не означава, че не трябва да се правят пълнометражни филми, но систематичността на явлението е донякъде ужасяваща.

Дали публиката си казва същото? Не знам. Когато гледам зрителите на фестивала в Клермон-Феран виждам, че изобщо не идват с тази мисъл. Те обожават късометражните филми, година след година идват, за да гледат десетки такива филми и да присъстват на няколко прожекции в рамките на една седмица. Това, което ги интересува е да гледат филми и не мисля, че се питат дали всички тези хора по-късно ще станат големи режисьори. Въобщо не е това критерият, а възможността да оценят филма, изпълнението и разнообразието, да ръкопляскаат или да освиркват. Тоест става дума за запознаване с нещо ново. Да, в дългосрочен план. Мисля, че ако по телевизията се излъчваха програми с късометражни филми в часовете на голям зрителски интерес, хората щяха да гледат.

Интервю за [Webzine de Cinergie.be](http://Webzine.de.Cinergie.be) (Белгия – Февруари 2007г.)

Агенция за късометражни филми

Агенцията за късометражни филми е асоциация по закона от 1901г., която е създадена през 1983г. от група представители на професионалните киносреди (автори, режисьори, продуценти и разпространители) с цел да се популяризира и насърчава широкото разпространяване на късометражните филми във Франция. Вече повече от двадесет години, тя позволява да се осъществи връзка между хората, които създават късометражните филми и тези, които ги показват. Агенцията развива с помощта на **Националния филмов център** във Франция и под контрола на своя Управителен съвет дейности, изключително свързани с предоставянето на обществена услуга в полза на късометражния филм, на неговите автори, на продуцентите му, на киносалоните и на зрителите. (...) Днес, благодарение на фирмите за търговска експлоатация (най-вече тези от мрежата „Изкуство и експериментално кино“) и на мрежата от асоциации, късометражният филм наистина присъства в киносалоните. Това разпространяване може да става под различни форми: фестивал, съпътстваща програма, специална програма или еднократна проява. Късометражните филми са неразделна част от общата политика за развиване на усет към образа, като нейна особеност е възможността за среща между едно ново поколение независими ав-

тори и едно ново поколение зрители.

Агенцията за късометражни филми издава списанието „Бреф“ [Bref]

Накратко за „Бреф“

Списание „Бреф“, което през 2009г. ще стане на двадесет години, предлага един особен поглед към кратката форма: от игралния до документалния филм минавайки през анимацията, клиповете или експерименталното кино, без да забравяме видеоизкуството. „Бреф“ е предназначено за всякакви любители на киното, както и за представители на професионалните среди; то анализира късометражния филм в цялото му разнообразие, с материалната му организация, естетическите му течения и амбиции. Хората, участващи в списването му представят също така и облика на кинотворци, които експериментират, изобретяват, оставят следа в късометражния филм и споделят опита си. Списанието включва също и множество практически сведения. Всеки брой информира за датите на провеждане на френските и международни фестивали, съобщава за вечерите на късометражните филми и преди всичко изготвя таблица с поканите за оферти - ценно средство, което позволява на всеки да запише филма си за участие във фестивал.

Програма

1ВИ ДЕН.

КРАТКИ ФОРМИ И КИНЕМАТОГРАФСКА ПОЛИМОРФНОСТ

→10h.30 - 13h.30 ч.: ПИОНЕРИТЕ В КЪСОМЕТРАЖНОТО КИНО

Въведение : Представяне на двудневната програма : нашият избор Състоянието на късометражния филм във Франция, Агенция за късометражни филми, списание „Бреф“

1 – Жак кермабон : КРАТКИ ФОРМИ, ТЕХНОЛОГИИ И НАЧИНИ ЗА ПОКАЗВАНЕ

От фотографската лента до мобилния телефон, кратката форма е първата, която се от възползва от възможностите на новите технологии. Историята на късометражния филм не може да се разглежда без да се вземат в предвид „местата“, където този тип филми се показват: кинозалони, музеи, публични домове, телевизия, интернет...

Откъси:

- **Пъкленият котел**, Жорж Мелиес, Франция, 1903г., 1'44, цветен • • • •
- **Омагьосаното богатство**, Пиер Шарбоние, Франция, 1936г., 15', черно-бял
- **Домашни истории**, Матиас Мюлер, Германия, 1990г., 6', цветен
- **Карлитополис** Луис Нието, Франция, 2005г., 3'10, цветен
- **Синематон № 288**, Жан-Пиер Буиксу, Франция, 1983г., 4', цветен
- **Неуловим образ** Марсел Анун, Франция, 22', цветен

2 – Никол брenez : ПАНОРАМА ОТ ФОРМИ

По-гъвкав и по-свободен от пълнометражния филм, който се съобразява с по-го-

лям брой най-различни ограничения, късометражният филм е една обширна панорама от форми, която трябва да впишем в историята на кратките форми в литературата и сценографията.

Откъси:

- **Филми**, Жорж Мелиес, Франция, 1903г., 1'44, цветен • **Адебар**, Петер Кубелка, Австрия, 1956-57г., 1', черно-бял
- **Страхотно общество**, Масахори Ое, Япония, 1967г., 17', черно-бял и цветен
- **Пинк Флойд Лондон '66-'67**, Питър Уайтхед, Великобритания, 1967г., 30', цветен (откъс) • **Според стъкленото ми око**, Паоло Джולי, Италия, 1972г., 10', черно-бял
- **Портрет на Ню Йорк: Част III**, Питър Хътън, САЩ, 1990г., 15', черно-бял
- **Red Shovel** Лейтън Пиърс, САЩ, 1992г., 8', цветен
- **Кант**, Ерик Дойкскарт, Белгия, 2000г., 6', цветен
- **Империя**, Едуар Салие, Франция, 2004г., цветен

Накрая прожекция на **Кланици** или на **Сами** на Тиери Кноф

→15 – 19ч : КРАТКОСТ / РЕЗУЛТАТНОСТ: КИНЕМАТОГРАФСКОТО ЕСЕ

1 – Жак Кермабон: ЕСЕТО: ЖАЛОНИ И ОРИЕНТИРИ

Докато пълнометражният филм почива основно на измисления разказ, кратката форма изследва по-малко познати области и форми. В този смисъл можем да определим някои филми като кинематографски есета. На границата с документалния филм, поезията и философията, те представляват форма на „киномислене“, чиито характеристики неограничено се променят.

Откъси:

• **Статуите също умират** , Ален Рене и Крис Маркър, Франция, 1953г., 29', черно-бял • **Средиземноморие**, Жан-Даниел Поле, Франция, 1963г., 44', цветен • **Одисей** , Аньес Варда, Франция, 1983г., 22', цветен • **Смърт във Виньол** d'Olivier Smolders, Belgique, 1998, 25', coul • **Gravity** , Оливие Смолдерс, Белгия, 1998г., 25', цветен

2 – Никол Бренез : ВИЗУАЛНИЯТ ПАМФЛЕТ

Все още рядко определян като такава форма, визуалният памфлет съчетава краткост с изискването за ефективност, за резултатност: той предполага, че се използва мощта на заредения със сила кадър, за да нанесе удар и да предизвика полемика.

Откъси :

• **Кинолистовки** , Франция, 1968г. (Крис Маркър, Жан-Люк Годар), черно-бял,
• **Филмова листовка № 1968**, Жерар Фроманже (с Жан-Люк Годар), Франция, 1968г., 3', цветен • **Червеното** , Жерар Фроманже, Франция, 1969г., 3', цветен • **Истински романс** , Анж Лесиа, Франция, 2004г., 5', цветен • **(Сякаш) Красотата никога не свършва** , Джейс Салъм, Канада, 2003г., 11', цветен • **Ембарго** , Мунир Фатми, Мароко, 1997г., 7'30, цветен • **Afrika Shox** (клип за Лефтфийлд), Крис Кънингам, САЩ, 1998г., 6', цветен • **Шик пойнт. Мод-но ревью за израелски пропускателни пунктове** , Шариф Уакед, Израел, 2003г., 7', цветен • **Празник** , Катя Камели, Франция - Алжир, 2000г., 5'10, цветен • **Плът**, Едуар Салие, Франция, 2005г., 10', цветен

Накрая проекция на **Сфинкс** на Тиери Кноф

2^{ри} ДЕН.

КРАТКИ ФОРМИ, ПРАКТИЧЕСКИ РЕШЕНИЯ, ЕСТЕТИЧЕСКИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

→ 10:30 - 13:30ч. : ТИЕРИ КНОФ

→ 15 – 19ч. : В НАЙ-ОГОЛЕН ВИД : БЕДНО ИЗКУСТВО, ЕСТЕТИЧЕСКО БОГАТСТВО

Изобретателността най-често е плод на бедността, била тя доброволна или приета, или пък на големи ограничения, които си налагаме, дори на елементарни условия. Никол Бренез, Жак Кермабон и Тиери Кноф последователно ще представят панорама в хронологичен ред на няколко шедевъра на находчивостта.

Откъси :

• 1928 : **Животът и смъртта на 9413 – холивудски статист** , Робърт Флори, Славко Воркапич, САЩ, 13' • 1963 : **Целувка, Анди Уорхол, САЩ, черно-бял, 54'** • 1972 : **Сезоните** , Артавац Пелешян, Армения, черно-бял, 30' • 1990: **Целувката** , Паскал Феран, Франция, 8', цветен • 1996 : **Ръцете** , Кристоф Лоазийон, Франция, 20', цветен • 1997 : **Твой** , Джеф Шер, САЩ, 3', цветен (НБ) • 2002 : **В мрака на времето** , Жан-Люк Годар и Ан-Мари Миевил, Швейцария, 11', цветен и черно-бял • 2004 : : **Страхът, малък ловец** Лоран Ашар, Франция, 9', цветен • 2004 : **Бомбардировката - бисерната врата** , Ричард Кър, Канада, 8', цветен • 2005 : **Упъване за машина за светлина и звуци** , Петер Черкасски, Австрия, 2005г., 17', черно-бял • 2007 : **Късна есен** Филип Грандриьо, Франция, 10', цветен • 2008 : **Слънчево туптене** , Патрик Бокановски, Франция, 18', цветен • 2008 : **Угаснало небе** Ф.Ж. Осан, Франция, 20', цветен и черно-бял

**ДА БЪДЕМ ЛЮБОЗНАТЕЛНИ, да се ин-
формираме, за да се разбираме по-добре
и да се научим по-добре да общува-
ме – това е мисията на ОТВОРЕН КЛАС.
Той ни кани на големи пътешествия по
света, за да опознаем неговото кинема-
тографско, културно, географско, со-
циално и политическо разнообразие.**

Ние организираме по пет-шест тематични срещи го-
дишно, посветени на киното, на които каним пред-
ставители на професионалните среди. Става дума за
режисьори, актьори, критици, писатели, философи,
автори на есета, продуценти или хора на отговорни
длъжности в телевизионни канали или аудио-ви-
зуални корпорации. В колоквиумите ни участват и
представители на други среди, които благодарение
на подхода и длъжността си взаимно се допълват. Те
са университетски преподаватели, уредници на из-
ложби или ръководители на висши учебни заведе-
ния, както и на институции и на издания, посветени
на киното, пластичните и сценичните изкуства.
Изборът на участниците в нашите колоквиуми се
основава на тяхната професионална компетент-
ност и известност, но също така и на способността
им да водят разисквания по педагогичен начин и
в приятелска атмосфера, за да споделят своя опит
и страстите си предпочитания. Те обсъждат и раз-
криват връзките, които киното изгражда с други
области : писаното слово, пластичните изкуства,
сценичните изкуства, както и социалните и хумани-
тарни науки.

И ако естетиката е основният залог в изданията на
нашия **ОТВОРЕН КЛАС**, то друга наша постоянна
грижа е критичният поглед, който кинотворците от-
правят към това, което заснемат.

Отворени за всички и безплатни, тези тематични
срещи не са лекции, а повод да се видят множество
филми. Обширната програма ни позволява да пока-
жем киното с цялото му богатство от изразни форми,
жанрове и формати, както и да сме в течение на ак-
туалните събития в тази област.

Задачата на изданията на нашия **ОТВОРЕН КЛАС** е
също така да ни разкрие разнообразието от практи-
ки в това изкуство, големи творби и автори, кинема-
тографии и култури, които са слабо разпространени
или напълно непознати в България.

Патрик Сандрен

концепция и осъществяване от Патрик Сандрен

ОТВОРЕН КЛАС

СВЕТЪТ, ВИДЯН ОТ КИНОТО

Фондация
Култура и развитие

ул. „Женева“ № 8 – София 1000 – България
+359 (2) 963 23 10

Предстоящи издания на **ОТВОРЕН КЛАС** :

29 и 30 ноември 2008г.

ДОКУМЕНТАЛНОТО КИНО

Гости:

Никола Филибер, режисьор на документални филми
Франсоа Кайа, философ, режисьор на документални
филми **Франсоа Нине**, философ, съставител на програми,
критик, режисьор, доцент [във FEMIS - Европейска фондация
на професиите, свързани с картина и звук и в Сорбоната].

FILMINI, партньор на ОТВОРЕН КЛАС

2008 е годината на второто издание на Междуна-
родния фестивал за късометражни филми ФИЛ-
МИНИ (от 22 до 26 октомври 2008г.).

ФИЛМИНИ е международен фестивал за късо-
метражни филми, който има за цел да подкрепи
представянето и производството на късометражни
филми в България, както и да насърчи сътруд-
ничеството между български и чуждестранни
режисьори.

Фестивалът организира прожекции и конкурсни
програми за филми от цял свят:

- Конкурсна програма за балкански късометраж-
ни филми – ФИЛМИНИ се съсредоточава върху
филмите от региона;
- Конкурсна програма за български късометражни
филми;
- Конкурсна програма за български анимационни
филми.

Тази година фестивалът представя голям брой экс-
периментални филми, специален подбор от бри-
тански анимационни филми, предложени от Бри-
танския съвет, както и отделя специално внимание
на португалското кино. С помощта на Школата в
Галисия (Испания) се организират съпρωождащи
прояви, посветени на късометражния филм.

За повече информация: www.filmini.org

За контакти: Елена Мошолова – elena@filmini.org

РАБОТЕН ЕКИП

Каролин Жанжан

Главен координатор +359 896 66 54 80 и +33 6 76 77 84 85

carolinejean@orange.fr

Меглена Шкодрева

Асистент-координатор +359 896 66 54 85

megui@sofilm.net

Невена Праматарова

Прес-аташе за България +359 878 17 58 81

nevena_pramatarova@yahoo.com

Франсоаз Ландеск

Прес-аташе за Франция +33 6 83 54 41 97

francoiselandesque@hotmail.fr